Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 26 kwietnia 1937 r. Nr 12.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział ogólny.

DZIAŁ OGÓLNY.

82.

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 26 lutego 1937 r. Nr 60 w sprawie przedsiębiorstw zarobkowych na stacjach kolejowych.

1) Lokale (wraz z innymi pomieszczeniami, urządzeniami i inwentarzem), przeznaczone do prowadzenia przedsiębiorstw zarobkowych, znajdujących się na stacjach kolejowych (restauracje, bufety, zakłady fryzjerskie i umywalnie, kantory wymiany pieniędzy, kioski), wydzierżawia się z reguły w drodze przetargu publicznego.

Przetarg taki należy rozpisać w terminie co najmniej sześciotygodniowym przed dniem otwarcia ofert.

Ogłoszenie przetargu powinno nastąpić w Monitorze Polskim oraz na danej stacji i na kilku sąsiednich stacjach. Poza tym DOKP. — wedle swego uznania — może umieścić notatkę o przetargu w jednej z poczytniejszych gazet.

Dzierżawa powinna być oddana najwyżej oferującemu; gdyby jednak osoba oferenta nie dawała dostatecznej gwarancji pod względem majątkowym, osobistym czy fachowym co do odpowiedniego prowadzenia przedsiębiorstwa, wówczas D. O. K. P. może według swego uznania wydzierżawić lokal innemu z oferentów, a nawet innej osobie z wolnej ręki.

Koszty ogłoszenia przetargu ponosi oferent, którego ofertę przyjęto; jeśli ogłoszenie przetargowe obejmowało kilka przedsiębiorstw, koszty te powinny być rozdzielone proporcjonalnie.

Wzór „ogłoszenia przetargu" w załączniku.

D. O. K. P. może w poszczególnych przypadkach uzupełniać „ogłoszenie przetargu" innymi jeszcze wskazówkami dla oferentów (np. o możności lub obowiązku sprzedaży wyrobów alkoholowych, o możności sprzedaży peronowej, o możności prowadzenia restauracji i bufetu na jednej stacji przez jedną osobę).

Miejsce umieszczenia skrzynki, do której mają być składane oferty, należy dokładnie wskazać.

2) Od obowiązku rozpisywania przetargów D. O. K. P. jest zwolniona, jeśli chodzi o dzierżawę lokali, przeznaczonych na małe przedsiębiorstwa zarobkowe, za które roczny czynsz dzierżawny nie przewyższa kwoty 1.200 (tysiąc dwieście) złotych. Lokale te może D. O. K. P. wydzierżawiać z wolnej ręki, chociażby osoba ubiegająca się o dzierżawę nie należała do kategoryj osób uprzywilejowanych, jeśli tylko nadaje się ona do prowadzenia danego przedsiębiorstwa. Przy kilku oferentach osoby, należące do kategoryj uprzywilejowanych, mają pierwszeństwo.

3) O zamiarze wydzierżawienia lokalu należy jak najwcześniej zawiadamiać:

a) Wydział Pracy i Opieki właściwego urzędu wojewódzkiego (Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę),

b) Organizacje inwalidów wojennych,

c) Instytucje (urzędy), wymienione w specjalnych zarządzeniach.

Poza tym D. O. K. P. — wedle swego uznania — może zawiadamiać również inne jeszcze urzędy i organizacje.

4) Ustala się następujące kategorie osób uprzywilejowanych, mających pierwszeństwo przy wydzierżawianiu lokali, przeznaczonych do prowadzenia przedsiębiorstw zarobkowych na stacjach kolejowych: inwalidzi wojenni i wojskowi, inwalidzi kolejowi, emeryci kolejowi, wdowy i sieroty po pracownikach kolejowych, uczestnicy prac i walk niepodległościowych. Pierwszeństwo to może być jednak brane pod uwagę dopiero w razie posiadania przez osoby uprzywilejowane również innych kwalifikacyj (majątkowej, osobistej, fachowej).

5) W przypadkach, gdy dotychczasowy dzierżawca występuje o obniżkę czynszu, a D. O. K. P. — nie mając dostatecznych przesłanek do zastosowania obniżki w ściśle określonej wysokości — uzna jako wyjście korzystniejsze dla P. K. P. rozwiązanie umowy i ustalenie czynszu w drodze nowego przetargu, wówczas ofertę dotychczasowego dzierżawcy należałoby uwzględnić, jeśli przeciw niemu nie ma żadnych zarzutów, a przemawia za nim staranne i uczciwe prowadzenie przedsiębiorstwa oraz jeśli zaoferuje on czynsz najwyższy lub przyjmie czynsz najwyżej oferowany.

Duże straty, jakie poniósłby dotychczasowy dzierżawca lub jego dostawcy skutkiem wydzierżawienia danego lokalu innej osobie, mogą również przemawiać do pewnego stopnia za utrzymaniem go przy dzierżawie, jednakże tylko w razie istnienia wyżej wymienionych okoliczności.

6) Ponieważ niejednokrotnie zdarzały się na terenie P. K. P. przypadki, że dzierżawcy— mimo, iż mieli umowę wypowiedzianą — nie chcieli oddać przedmiotu dzierżawy i nie płacili czynszu, co narażało Przedsiębiorstwo P. K. P. na duże straty i na konieczność prowadzenia procesów eksmisyjnych, przeto umowy o dzierżawę lokali, przeznaczonych na większe przedsiębiorstwa, przy których ewentualne straty mogłyby być szczególnie dotkliwe dla P. K. P., należy sporządzać w formie aktu notarialnego, który zawierałby oświadczenie dzierżawcy, iż poddaje się egzekucji na podstawie tegoż aktu w myśl art. 527 p. 5 kodeksu postępowania cywilnego, a to tak co do czynszu, jak i zwrotu przekazanych mu przez D. O. K. P. do użytku przedmiotów dzierżawy.

7) Postanowieniem art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 863) uchylone zostały ograniczenia, dotyczące sprzedaży napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych. Tym samym utraciły moc obowiązującą postanowienia rozporządzeń i zarządzeń, odnoszące się do uchylonych przepisów, a więc także odnośne postanowienia rozporządzenia Ministra Komunikacji z 22 sierpnia 1931 r. Nr I/1/5031/31, (Dz. Urz. Min. Kom. Nr 18, poz. 127).

Obecnie można się więc starać u właściwej władzy skarbowej o zezwolenie (koncesję) na sprzedaż napojów alkoholowych we wszystkich bez wyjątku restauracjach (bufetach) kolejowych. W stosunku do dotychczasowych przedsiębiorstw restauracyjnych (bufetowych), dla których w umowie zastrzeżony był obowiązek wykupywania koncesji na sprzedaż wyrobów alkoholowych, należy obowiązek ten w dalszym ciągu utrzymać, natomiast dzierżawcy, którzy dotąd takiego obowiązku nie mieli, powinni być tylko zawiadomieni o możliwości sprzedawania przez nich napojów alkoholowych, bez nakładania jednak na nich obowiązku tej sprzedaży.

8) W myśl przepisów o podziale czynności w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr 9, poz. 54), zmienionych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 grudnia 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 47, poz. 249), sprostowanym w Dz. Urz. M. K. Nr 6, z 1936 r., do zakresu działania Dyrektora Kolei Państwowych należy zawieranie umów w sprawach przedsiębiorstw zarobkowych na dworcach bez względu na wysokość rocznego czynszu. Pod pojęciem „zawieranie" umów należy również rozumieć i zmiany tych umów, a więc także rewidowanie wysokości czynszów dzierżawnych. Obniżki mogą być stosowane dopiero na skutek wniesionych próśb oraz po uprzednim należytym zbadaniu rentowności danego przedsiębiorstwa.

Przy badaniu rentowności przedsiębiorstw zarobkowych dochody brutto przedsiębiorstwa powinny być ustalane w każdym poszczegól-

nym przypadku indywidualnie w procencie obrotów, odpowiadającym stosunkom lokalnym przedsiębiorstwa oraz cenom, pobieranym za sprzedawane artykuły.

Obniżka czynszu dzierżawnego może być rozpatrywana na prośbę tylko tych dzierżawców, którzy prowadzą książki handlowe (zapiski), z których można zorientować się w obrotach przedsiębiorstw; warunku tego można nie stosować do zupełnie małych obiektów dzierżawnych.

Dzierżawcy powinni być poinformowani o tym zastrzeżeniu D. O. K. P.

W każdym razie w ciągu roku od objęcia przedsiębiorstwa przez nowego dzierżawcę, nie powinny być przyznawane mu obniżki czynszu, chyba że zajdą wyjątkowe okoliczności.

9) Dyrekcja może — w okresie trudnych warunków gospodarczych — rozkładać dzierżawcom wpłaty bieżących czynszów na raty miesięczne, płatne z góry.

Poza tym Dyrektor Kolei Państwowych może wyjątkowo rozłożyć dzierżawcy — na jego prośbę — zaległy czynsz na odpowiednią ilość rat miesięcznych, jeśli zaległość powstała bez winy dzierżawcy; ilość tych rat należy uzależnić od wysokości długu i możliwości spłaty, biorąc pod uwagę stan majątkowy dzierżawcy, rodzaj przedsiębiorstwa itp., pod warunkiem jednak, że bieżące czynsze będą regularnie wpłacane.

10) Wobec okoliczności, że na niektórych dworcach kolejowych restauracje i bufety znajdują się w lokalach, będących równocześnie poczekalniami, przy czym te poczekalnie niejednokrotnie są nieproporcjonalnie duże (pod względem powierzchni czy kubatury) w stosunku do potrzeb danego przedsiębiorstwa, D. O. K. P. jest upoważniona w podobnych przypadkach na podstawie prośby, wniesionej przez dzierżawcę, do obniżenia wysokości opłat, pobieranych w myśl przedostatniego ustępu § 7 wzoru umowy dzierżawnej za oświetlanie, ogrzewanie, czyszczenie i mechaniczne wentylowanie takich lokali restauracyjnych (bufetowych). Przyczyny obniżenia tych opłat powinny być szczegółowo i należycie zbadane, ponieważ udzielona obniżka powinna mieć na celu wprowadzenie właściwej, zgodnej ze stanem faktycznym proporcji przy rozdziale omawianych opłat między Przedsiębiorstwo P. K. P. i dzierżawcę.

11) Umarzanie (odpisywanie) niedających się ściągnąć zaległości b. dzierżawców uregulowane jest w p. 31 § 2 i p. 9 § 5 powołanych powyżej przepisów o podziale czynności w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem tracą moc obowiązującą poprzednie zarządzenia, wydane w sprawach, objętych niniejszym okólnikiem, a w szczególności następujące okólniki:

z dnia 30/XII. 1922 r. Nr I/19994/1/22
„ „ 18/II. 1923 r. Nr I/2214/1/23
„ „ 19/IX. 1923 r. Nr I.3837/1/23
„ „ 15/XII. 1924 r. i 9.I. 1925 Nr I/18694/24
„ „ 7/II. 1925 r. Nr I/1772/4a/25
„ „ 10/IV. 1925 r. Nr I/3868/4a/25
„ „ 18/VIII. 1925 r. Nr I/11607/4/25
„ „ 21/X. 1925 r. Nr I/15234/4/25
„ „ 16/III. 1926 r. Nr I/3783/4/26
„ „ 12/IV. 1926 r. Nr I/6018/4/26
„ „ 16/IV. 1926 r. Nr I/6911/4/26
„ „ 4/VI. 1926 r. Nr I/7635/26
„ „ 14/X. 1926 r. Nr I/18251/4/26
„ „ 22/II. 1927 r. Nr I/3740/4/27
„ „ 7/VI. 1927 r. Nr I/6798/4/27
„ „ 12/XII. 1927 r. Nr I/24534/2/27
„ „ 30/IV. 1928 r. Nr I/7875/2/28
„ „ 6/V. 1929 r. Nr I/9521/2/29
„ „ 27/X. 1932 r. Nr O. K. D. X/1
„ „ 12/XI. 1932 r., 10/X. i 14/XI. 1933 r.
„ „ 15/VI. i 25/IX. 1934 r., 31/V. 1935 r. i
„ „ 10/I. 1936 r. Nr O. K. D. X/3
„ „ 25/I. 1936 r. Nr O. K. D. X/2.

Nr O. K. D. X/3.

Załącznik do p. 1) okólnika Ministra Komunikacji Nr 60.

Ogłoszenie przetargu.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w . . . . ogłasza niniejszym przetarg publiczny na dzierżawę . . . . . na st. . . . . . . z terminem objęcia w dniu . . . .

1. Osoby, ubiegające się o tę dzierżawę, mają wnieść oferty do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . najpóźniej dnia . . . . do godziny . . . .

2. Oferty z oznaczeniem cyfrowym i słownym oferowanego rocznego czynszu dzierżawnego, w zamkniętych kopertach z napisem „Oferta na dzierżawę . . . . na stacji . . . .“ należy składać w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . do skrzynki, na ten cel przeznaczonej.

3. Oferenci mają wyraźnie stwierdzić w ofertach, że warunki dzierżawy znane są im dokładnie, oraz podać krótki swój życiorys z dołączeniem świadectwa moralności, wydanego przez starostwo.

4. Równocześnie z wniesieniem oferty należy złożyć w Kasie Dyrekcyjnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . . . wadium w kwocie . . . . . Kwit na wpłacone wadium powinien być dołączony do oferty.

Wadium, w razie przyjęcia oferty, będzie zatrzymane na poczet kaucji, w razie zaś nieprzyjęcia oferty, będzie zwrócone.

Jeżeli oferent, którego ofertę przyjęto, z jakichkolwiek powodów nie zawrze umowy

dzierżawnej na znanych mu warunkach dzierżawy lub też nie obejmie dzierżawy w terminie umówionym, to zatrzymane na poczet kaucji wadium przepada na rzecz przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe.

5. Skuteczność prawna umowy dzierżawnej uwarunkowana jest wykupieniem przez dzierżawcę odpowiedniego patentu w myśl obowiązujących przepisów.

6. Oferenci związani są swymi ofertami przez przeciąg ośmiu (8) tygodni, licząc od dnia otwarcia ofert.

7. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w . . . . zastrzega sobie prawo oddania . . . . w dzierżawę — według swego uznania — jednemu spośród oferentów lub innej osobie z wolnej ręki, nie bacząc na wynik przetargu.

8. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w . . . . nie bierze odpowiedzialności za niezawinione niedotrzymanie terminu oddania przedmiotu dzierżawy.

9. Oferent, którego ofertę przyjęto, ponosi koszty ogłoszenia przetargu.

10. Informacyj bliższych udziela Wydział Handlowo-Taryfowy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . ul. . . . . pokój Nr . . . ., codziennie, oprócz dni świątecznych, w godzinach od 10 — 12.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu. . . . . o godzinie . . . .
. . . . . dnia . . . .

Naczelnik Służby
Handlowo-Taryfowej.

83.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 marca 1937 r. Nr 61 w sprawie postępowania przy urządzaniu i znoszeniu przejazdów na kolejach normalno i wąskotorowych oraz przy zmianie sposobu zabezpieczenia przejazdów na kolejach normalnotorowych.

I. Postępowanie przy urządzaniu i znoszeniu przejazdów na kolejach normalno i wąskotorowych.

Przy urządzaniu nowych i przy znoszeniu istniejących przejazdów należy odróżnić przejazdy publiczne tj. przejazdy, stanowiące część dróg publicznych w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w R. P. (Dz. U. R. P. z r. 1921, Nr 6, poz. 32), od przejazdów (przejść) prywatnych.

Gdy przy budowie lub przebudowie kolei albo przy budowie lub przebudowie drogi publicznej zajdzie potrzeba urządzenia przejazdu publicznego, należy postąpić zgodnie z postanowieniami rozporządzenia z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniach dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 641).

W przypadkach, gdy przy budowie lub przebudowie kolei osoby zainteresowane zgłoszą żądanie wykonania dla ich potrzeb przejazdu (przejścia) prywatnego, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, nie czekając na wynik postępowania wywłaszczeniowego, w którym stwierdzoną byłaby słuszność takiego żądania, powinna sama rozważyć sprawę, czy ze względu na interes zarządu kolejowego lub ze względów gospodarczych stron zainteresowanych nie należałoby w drodze ugodowej urządzić przejazd (przejście) prywatne.

W razie zdecydowania się na urządzenie przejazdu prywatnego, Dyrekcja powinna zaproponować zainteresowanym złożenie pisemnego zobowiązania według następującego wzoru:

„Zobowiązanie.

Niżej podpisany N. N. zobowiązuje się wobec przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", że z prywatnego przejazdu, urządzonego na km . . . . . linii . . . . . korzystać będzie za zezwoleniem Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . . tylko z zachowaniem warunków niżej wyszczególnionych:

1) Z powyższego przejazdu będzie korzystał wyłącznie N. N., jego rodzina, domownicy i najemcy. N. N. zobowiązuje się nie wydawać żadnych zarządzeń ani nie przedsiębrać takich czynności, któreby umożliwiały innym osobom przechodzenie i przejeżdżanie przez ten przejazd.

2) N. N. zobowiązuje się dopilnować aby powyższy przejazd był stale zamknięty na klucz, z wyjątkiem tych momentów, gdy przechodzić lub przejeżdżać przezeń będą osoby, wymienione w punkcie 1), przy czym klucz ten zobowiązuje się N. N. przechowywać w ten sposób, aby nikt nieupoważniony do używania przejazdu nie miał do niego dostępu.

3) Przewożenie przez powyższy przejazd maszyn, pługów, bron i innych przedmiotów ciężkich odbywać się będzie na wozach względnie na takich urządzeniach, które będą umożliwiały szybkie transportowanie ich przez przejazd.

4) N. N. zobowiązuje się wynagrodzić przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" wszelkie ewentualne straty, wynikłe wskutek używa-

nia powyższego przejazdu, a w szczególności zwracać koszty naprawy wszelkich uszkodzeń przejazdu i innych urządzeń kolejowych, powstałych wskutek używania tego przejazdu.

Ponadto zobowiązuje się N. N. zwracać przedsiębiostwu „Polskie Koleje Państwowe" wydatki, ponoszone na utrzymanie przejazdu.

5) N. N. zobowiązuje się przedsięwziąć wszelkie środki dla zapewnienia bezpieczeństwa osobom, używającym tego przejazdu i za bezpieczeństwo to bierze na siebie pełną odpowiedzialność. N. N. nie będzie sobie rościł do przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" żadnych pretensyj z tytułu nieszczęśliwych wypadków bądź jakichkolwiek innych strat, jakie mogą go spotkać w związku z korzystaniem z przejazdu. N. N. zobowiązuje się zwrócić przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" wszelkie sumy, jakie to przedsiębiorstwo będzie ewentualnie obowiązane wypłacić komukolwiek z tytułu odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki oraz za szkody i straty tudzież zobowiązuje się wynagrodzić wszelkie straty wynikłe dla tego przedsiębiorstwa w związku z używaniem przejazdu.

6) Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w . . . . będzie mogła — stosownie do swego uznania — w każdej chwili bez uprzedniego wypowiedzenia i bez odszkodowania cofnąć udzielone N. N. zezwolenie na korzystanie z powyższego przejazdu.

7) Do rozstrzygania ewentualnych sporów, jakieby wynikły w związku z używaniem powyższego przejazdu, a w szczególności, jakieby wynikły z tytułu niniejszego zobowiązania, N. N. uznaje za właściwe sądy w siedzibie Prokuratorii Generalnej w . . . .".

. . . . dnia . . . . 19 . . .

Podpis

Forma notarialna nie jest dla ważności omawianego zobowiązania przez prawo wymagana. Zachowanie tej formy byłoby konieczne tylko wobec osób nie umiejących lub nie mogących czytać.

Powyższy wzór zobowiązania należy stosować również w przypadkach urządzania prywatnych przejść, po wprowadzeniu w nim potrzebnych zmian ze względu na postanowienia § 7 rozporządzenia Ministra Komunikacji z 3 lutego 1932 r. (Dz. T. i Z. K. Nr 13, poz. 81).

W razie urządzania prywatnych przejazdów (przejść) na prywatnych kolejach, pozostających w eksploatacji P. K. P., ma wymieniony wzór zobowiązania analogiczne zastosowanie.

Gdyby po wybudowaniu kolei wynikła potrzeba urządzenia przejazdu (przejścia) prywatnego, wówczas Dyrekcja mogłaby — po rozpatrzeniu sprawy — zgodzić się na to, jednak tylko pod warunkiem zwrotu kosztów budowy takiego przejazdu (przejścia) i z zastrzeżeniem złożenia przez zainteresowanego zobowiązania wedle wzoru wyżej podanego.

Zniesienie przejazdu publicznego następuje przez zaniechanie względnie przełożenie części drogi publicznej, przechodzącej przez tor kolejowy; sprawy te regulują postanowienia ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 32 z r. 1921).

Po stwierdzeniu — na wniosek Zarządu Kolejowego — w postępowaniu wyjaśniającym, zgodnie z art. 44 — 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) potrzeby zniesienia przejazdu ze względu na bezpieczeństwo publiczne, właściwa władza nadzorcza powinna wezwać odnośny związek samorządowy do zaniechania (przełożenia) części drogi publicznej. Wówczas właściwy organ związku samorządowego powinien powziąć uchwałę co do zaniechania (przełożenia) części odnośnej drogi samorządowej, stosownie do art. 4 wymienionej ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r., jeśli nie zostanie ustalone, że to zaniechanie (przełożenie) drogi wpływa na ulepszenie jej trasy.

Sprawę zniesienia przejazdów (przejść) prywatnych, jako sprawę wywłaszczenia zainteresowanych z dotychczasowych ich praw do przejazdu (przejścia) przez tor kolejowy, należy rozpatrzyć w trybie, określonym w prawie o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776).

Ponieważ w wyniku postępowania wywłaszczeniowego w sprawie zniesienia przejazdów (przejść) prywatnych zachodzi potrzeba wypłacenia pewnego odszkodowania za ich zniesienie, przeto — przed wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego — należy zbadać, czy pomiędzy Zarządem Kolejowym a zainteresowanymi nie były zawarte umowy, w których Zarząd Kolejowy zgodził się na urządzenie przejazdów (przejść) prywatnych przez tory kolejowe na wyłączną odpowiedzialność zainteresowanych za szkody i wypadki, lub zastrzegł sobie prawo cofnięcia w każdym czasie swej zgody na to. Również należy rozpatrzyć możliwość dalszego zachowania przejazdów (przejść) prywatnych, projektowanych do zniesienia, lecz tylko na warunkach ustalonych wyżej we wzorze zobowiązania w razie urządzania przejazdów (przejść) prywatnych.

Rozprawę wywłaszczeniową co do zniesienia przejazdów (przejść) prywatnych można przeprowadzać łącznie z postępowaniem wyjaśniającym co do zniesienia przejazdów publicznych, celem szybkiego załatwienia sprawy i uniknięcia zwiększonych kosztów, z tym połączonych.

II. Postępowanie przy zmianie sposobu zabezpieczenia przejazdów na kolejach normalnotorowych.

Sprawy zmiany sposobu zabezpieczenia istniejących przejazdów na kolejach normalno-

torowych reguluje § 9 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1932 r. w sprawie przepisów o zabezpieczeniu ruchu na przejazdach kolejowych w poziomie szyn (Dz. T. i Z. K. Nr 13, poz. 81), według którego Zarząd Kolejowy powinien uzgadniać te sprawy z zainteresowanymi władzami administracyjnymi i drogowymi. Przepis ten nie wyklucza możliwości komisyjnego zbadania sprawy na miejscu, z udziałem przedstawicieli zainteresowanych władz, gdy według uznania Zarządu Kolejowego zajdzie tego potrzeba.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie uchyla się zarządzenia Ministerstwa Komunikacji: z 14 sierpnia 1935 r. Nr U. J.—III—211/11, z 13 grudnia 1935 r. Nr O. K.—III—97/2 i z 28 maja 1936 r. Nr O. K. II/127/1.

Nr O. K. III—113/1/36.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 89959. 15.IV.37. 8400.